

Életem iskola nélkül

André Stern 1971-ben, Párizsban látta meg a napvilágot. Szüleinek mindig is fontos volt, hogy személyes törekvéseikben, gyerekeiket semmi esetre se korlátozzák.

Az alábbi interjú részletben, André néhány olyan klasszikus kérdésre adja meg a választ, melyen kérdések a saját, hétköznapi életétől eltérő képzésével kapcsolatban újra és újra felmerültek. A kérdéseket úgy tettük fel, ahogy azt, mások is feltették a számára. Abban az esetben, amikor mások meghallották, hogy André sohasem járt iskolába.

– Összesen hány órát töltöttél el voltaképpen, az iskolában?

– Sehányat. Gyerekkorom egyetlen percét, egyetlen másodpercét sem töltöttem az iskola falai között. Csak mióta, kifejezetten ezzel a témával kezdtem foglalkozni, látogatom az iskolákat annak érdekében, hogy megfigyelhessem, mi is történik ott, valójában. Ennek értelmében elmondhatom, hogy azon kevesek közé tartozom, akik képesek arra, hogy az iskola intézményét kívülről legyenek képesek megfigyelni. A véleményem ennek megfelelően, minden esetben saját tapasztalataim alapszik, nem pedig másoktól átvett véleményeken, esetleg szokásokon. A fentiekhez hasonló módon vagyok képes arra is, hogy az iskolát, valamint a nem iskolát, egymással kellő mértékben összehasonlíthassam. Az iskola gyerekek azonban erre mégsem képesek, annál is inkább, mivel számukra, ez sosem áll a rendelkezésre.

– Mivel telt a gyerekkorod?

– A kalandokkal, valamint játékkal eltöltött hétköznapijaim, elmondhatom, hogy minden esetben, magától értetődően és boldogan teltek, (tapasztalataim már ekkor is azt mutatták, hogy a játék, valamint a tanulás egymással szinonim fogalmak.)

Ennek a felfogásnak, véleményem szerint, ez ami az egyik legfontosabb sarkalatos pontját képezi. A magam részéről, elmondhatom, hogy nagyon boldog és lelkes gyerek voltam. Soha nem fordult velem elő, hogy idegenek által rám kényszerített okokból kifolyólag, vesztegettem volna az energiámat, illetve az időmet.

Annak ellenére, hogy egy tipikus hét, a kidós improvizációs órák mellett, számos rendszeres tevékenységből adódott össze, olyan tevékenységi körökből, melyek a eljesítmény-kényszertől, a stressztől minden esetben igen távol voltak, a magam részéről kb. 12 éves koromtól kezdve a következőkről volt szó:

Festészet, illetve a legkülönbözőbb kurzusok, minden témakörben. 2 x 3 óra fém gyűjtés, négy óra fényképészet (technika, labor), 2 x 2 óra tánc, 2 óra küzdősportok (kalarri paayat, illetve, további kurzusok a következő témakörökben: agyagászás, fazekasság, algebra, a különböző felolvasó és olvasási gyakorlatok, a College de France keretein belül az egyiptológia, középkor, valamint a szociológia tárgykörében, ill. számos egyéb témakörben is). A többi óra az improvizáltak, számos olyan tárgykörből és foglalkozásból tevődtek össze, melyek egyrészt túlságosan is sokrétűek, másrészt, túlságosan eltérőek, harmadrészt pedig túlságosan láthatatlanok voltak) úgyis, mint egy belső folyamat manifesztálódásai ahhoz, hogy ezeket, egyáltalán fel lehessen sorolni.

Ezen felül, időszakosan számos foglalkozás, különösen is intenzív volt, a többivel szemben pedig, adott esetben elsőbbséget élvezett. Azokban a hónapokban például, mikor különösen is intenzíven kezdtem el foglalkozni az irodalommal, az egyéb foglalatosságokra értelemszerűen

jóval kevesebb időm maradt, annál is inkább, mivel ezen időszakban nem csak a műveket, de a szerzők életrajzait is minden esetben igyekeztem elolvasni.

A zene esetében, az élmény még intenzívebbnek bizonyult, mint hogy nem csak számos szerző művét hallgattam meg, miközben az életrajzaikat is minden esetben elolvastam, de szabályszerűen bele is éltem magam az aktuális zeneműbe. Ezen zeneművek segítségével aztán, hihetetlen utazásokban volt részem. Dvorak, Brahms, Schubert, Beethoven, Schuman, valamint Franck összes művét jól ismertem, minden interpretációval tisztában voltam, megvoltak a kedvenc darabjaim, és kedvelt előadóművészeim. Ezeket a rádióban, néhány hangjegy alapján, egy idő után, sikeresen felismertem – egy kedvenc játék, melyet apámmal volt szerencsém játszani. Mivel, nem voltam kénytelen iskolába járni és a zenehallgatás a mi esetünkben nem időpocsékolásnak, hanem komoly foglalatosságnak minősült, mindenki számára teljes mértékben magától értetődő volt, hogy a magam részéről, ennek a szellemileg igen tápláló tevékenységnek napi nyolc órát áldoztam. Az abszolút és teljes mértékű koncentráció, továbbá azok az emóciók, amiket annak idején, ezzel kapcsolatban volt szerencsém átélni, számomra

mind a mai napig gyerekkorom legmeghatározóbb pillanatai közé tartoznak.

– Az emberek általában véve hogyan reagáltak iskolába járásod nemleges tényére?

– A többi gyerek első reakciója, kivétel nélkül, a következő volt: Ūristen, micsoda szerencse! Ez azután, már elég korán, nyilvánvalóvá tette számomra, helyzetem kivételes voltát. A felnőttek reakcióit ezzel szemben, három alap-

vető kategóriába lehet sorolni: egyesek magabiztosan kijelentették, aha, vagyis magántanuló voltál. Számukra, a dolog, ezzel el is lett volna intézve: ekkortól, nekik egyáltalán nem kellett foglalkozni a tényekkel, a valósággal, mint, hogy a tanítás ebből a szempontból felesleges, vagy éppen károsnak is volt tekinthető. Néhány esetben ideges reakciókkal is szembesültem. Ilyen esetekben, rendszeresen, ugyanazon öt évet szokták fenyegetően felhozni, miközben, a válaszokra, egyáltalán nem figyelnek oda.

– Manapság hivatásszerűen mivel foglalkozol?

– Gitáros vagyok, komponista, gitárkészítő, informatikus és fényképész. Ezen kívül gyakran, szívesen írok is. Előadásokat tartok. Mivel tizenöt éves koromban, nem köteleztem el magam egy bizonyos szakterület mellett, ennél fogva, az évek során lehetőségem nyílt arra, hogy számos szakterületet közelebről megismerhessek. Ezeket nem foglalkozásnak, sem pedig hobbinak nem mondanám, ezzel szemben, szakmaim nagy részét képezik. Szerettem ezeket a foglalkozásokat. Mert az egyéni tehetségem alapján gyakorolhatom, nem pedig egy steril körülmények között szerzett képesítés alapján. Véleményem szerint, pedig végső fokon ez az, ami a gyakorlati életben számít.

Szüeimnek, nap mint nap hálás vagyok, azon okból kifolyólag, hogy lehetővé tették a számomra azt, hogy szabad és boldog ember lehessen, amiből az is következik, hogy a magam részéről, minden körülmények között, törekedni fogok arra, hogy gyerekeimnek ezen lehetőséget – amennyire erőmből telik – ugyancsak biztosíthassam. És hogy miért? A következő okból kifolyólag: Amennyiben, azon a véleményem vagy, hogy a génmanipulált élelmiszer káros hatású, nyilván, nem fogsz adni belőle a gyerekeidnek. Kétségeknek, valamint fél meggyőződéseknek, ebben az esetben helye nincs.

Németből fordítás: Vass Péter
Forrás: www.unschooling.de

Nevelési 1 x 1

Csak úgy várhatunk el szeretetet és tiszteletet a gyerektől, ha mi is ugyanígy viszonyulunk őhozzá. Az ilyen bánásmódot a gyerekek megérzik, és hálásan viszonzózzák!

Szükség van bizonyos szabályokra, és szükség van az alapvető közösségi, viselkedési normák megtanítására is. Mindezek mellett még bőven érezheti úgy egy gyerek, hogy nincsen elnyomva!

Nekünk kell megtanítanunk a gyermekeinket arra, hogy képesek legyenek bármikor, bármilyen körülmények között jól érezni magukat. Képesek legyenek észrevenni az élet apró csodáit, örömeit, szépségeit. Nekünk, szülőknek kell elültetnünk gyermekünkben az önbecsülés magvait, nekünk kell legelőször éreztetnünk velük, hogy csodálatosak, okosak és szépek, s minden bizonnyal nagyszerű, örömteli feladatok várnak rájuk az Életben.

A gyermekeink nem a mieink, nem a magunk számára neveljük fel őket. Ha a Jóisten megtisztelt bennünket azzal, hogy gyermeket bízott ránk, vigyázzunk rá legjobb tudásunk szerint egészen addig, amíg szüksége van ránk, majd bocsássuk útjára, ha mennie kell. A gyermek nem a miénk, hanem "kölsönkaptuk" egy időre, hogy örömeinket leljük benne; hogy tanítsuk őt, s tanuljunk mi is nagyon sokat tőle.

Forrás: antalvali.com

A gyömbér hihetetlen gyógyító ereje

A gyömbér több, mint egyszerű fűszer a konyhában. Jó néhány betegség gyógyulását segítheti ez a kis csoda. Először Kínában nőtt, mára már világszerte elterjedt a termesztése, beleértve Indiát, Nyugat-Afrikát és a Karib-szigeteket.

A gyömbér nevét szarvasagancs szerű alakjáról kapta. Már Konfucius, a híres kínai bölcs is megemlékezik róla írásaiban. A Koránban is találkozhatunk vele. Az egyik legrégebben ismert nyugat-európai fűszer.

A gyömbér gyógyászati jellegű fogyasztása elsősorban az emésztést segíti. Kalciumot, vasat, magnéziumot, foszfort, nátriumot, káliumot, ásványi sókat és A-, B komplex és C-vitamint tartalmaz. A gyömbér fogyasztása segíti az epehólyagot az epe kiválasztásában, ami serkenti az étvágyat. Ezáltal megnövekszik az elfogyasztott táplálék tápértékeinek beépülése. Az emésztés serkentése mellett a gyömbér enyhíti a gyomorgörcs, hasmenés és felfúvódás tüneteit is.

Hatásos terheléssel járó reggeli émelygés ellen. Hasonlóképpen a kemoterápia vagy tengeri betegség következtében fellépő émelygést is gyógyítja. A gyömbér illó olaj tartalmának köszönheti jellegzetes illatát és ízét. Gingerols tartalma fájdalomcsillapító és antibakteriális hatású.

Gyulladáscsökkentő hatása is van. Izületek reumatikus vagy csontritkulással járó fájdalmainak enyhítésére fürdő vagy borogatás formájában használjuk.

A gyömbérfürdőhöz öntsünk 1-2 szelet friss gyömbérré egy kevés forrásban lévő vizet. Fedjük le az edényt, hogy az illó olajakat megőrizzük, majd kb. 10 perc múlva öntsük az elkészült levet a szokásos fürdővizünkhez.

A gyömbér csökkentheti a koleszterintartalmat és a magas vérnyomást, és minimalizálhatja a stroke kockázatát. Vérhígító hatása miatt csökkenti a szívbetegségek kockázatát.

A gyömbér fogyasztásának hatására szervezetünk kimelegszik és izzadni kezd. Ez különösen akkor hasznos, ha valaki lázas, mert az izzadás hatására gyorsabban lemegy a láz. Megfázás, köhögés, fájó torok esetén is a legjobb, ha gyömbérréát iszunk. Forraljunk két csésze vizet két evőkanál reszelt, friss gyömbérré kb. tíz percen keresztül. Öntsük csészébe, és ízesítsük mézzel és citrommal.

Legközelebb, ha torokgyulladás gyötri, hagyja az orvosságosüveget a gyógyszerszekrényben. Inkább igyon egy pohár ízletes gyömbérréát. Meglepődik majd, milyen hamar meggyógyul.

Forrás: www.natursziget.com

